

[Tyroll]

ikke må koste flere penge, end det allerede gør i dag. På almindelig dansk betyder det jo, at sociale nedskæringer nu skal camoufleres som spændende og progressive forsøg. Vi skal komme med gode forslag, der ikke koster penge og senere kan legitimere nedskæringer.

Socialministeren har jo ikke sparet på bemærkninger som »Folk må lære at klare sig selv«, »Vi skal ikke være så bange for, at nogen gør noget for andre, uden at det koster penge«, »Det kan jo godt være, at man bliver nødt til at sige til folk, der henvender sig, at det må de selv finde ud af«. At der ikke umiddelbart skal ventes forbedringer af børnefamiliernes vilkår, fremgår også af ministerens indledning i redegørelsen. Denne indledning er ikke mindre end en hån imod det kommissionsarbejde, der har foregået.

Hvis regeringen er så interesseret i eksperimenter, så skulle den vælge finansieringsrådet i stedet for. Hvad med lidt beskatning af kapitaldannelserne i skattefrie fonde eller rentebeskatning? Hvad med at inddrage noget af den kapital, som regeringen i dag gældsætter arbejderklassen til via statsobligationer m. m.? Når regeringen regner med at tilgodese kapitalisterne med godt 14 mia kr. alene i rentebetalinger i år oven i de tilbagebetalinger, der skal finde sted, og godt 20 mia kr. til næste år, så tror da pokker, at det kniber med at finansiere forbedringer af børnenes vilkår. Eller hvad med at spare på milliardtilskuddene til kapitalen? Den politiske prioritering er slående og lammende for reformer i børnenes og lønarbejdernes interesse.

Jeg kan selvfølgelig ikke på 10 minutter nå igennem såvel børnekommissionens betænkning som ministerens redegørelse. VS vil da også tage initiativ til at sikre, at de enkelte områder bliver mere grundigt behandlet senere i samlingen.

Generelt kan det konstateres, at børnekommissionen på baggrund af undersøgelser af analyser af de konkrete forhold kommer frem til, at det er de voksnes materielle forhold, der skal forbedres, for at børnenes forhold kan blive bedre, og denne del skal jeg da holde mig til, da vi tidligere ved andre debatter har kunnet tage udgangspunkt i børnenes forhold.

Det erkendes, at især de voksnes arbejdstid har stor indflydelse på børnenes opvækst-

vilkår. De voksnes fravær fra børnene i 8 timer om dagen plus transporttid betyder, at forældre ikke kan være sammen med børnene i børnenes mest aktive dagsperiode. Det er vigtigt, men det er mindre erkendt, desværre, at forældrenes arbejdsdag er så forjaget og stressende, at det vanskeligt lader sig gøre at få et udbytterigt samvær med børnene i døgnets resterende timer, og problemet er således dobbelt. F. eks. på Kvindeligt Arbejderforbunds nyligt afholdte kongres kom det frem, at det lønstop, som regeringen og fagtoppen har banet vejen for, har bevirket en så presset økonomisk situation for husholdningerne, at akkordarbejde og tempoforøgelse aktuelt har været eneste udvej til at søge kompensation for reallønsfaldet. Fra at have været aftagende er kvindernes akkordarbejde næsten blevet fordoblet på 2 år. 35 pct. var på akkord for 2 år siden. Nu drejer det sig om 60 pct. Hertil kommer så de øvrige arbejdsmiljømæssige påvirkninger, som også nedsætter evnen til et godt samvær.

Det fremgår – ikke overraskende – af børnekommissionens udvalgsrapport nr. 1, at forbrugsmulighederne er stærkt faldende med antallet af børn pr. familie. Vi mener ikke som socialministeren, at dette problem udelukkende er et spørgsmål om, hvorvidt familierne vil have børn eller vil have en bil. Derimod finder vi, at der over en årrække skal skabes sikkerhed for, at børnefamilierne får dækket meromkostningerne ved at have børn. Børnekommissionen mener, at anvendelsen af kontantydelse på længere sigt må omlægges til de mere målrettede ydelser som gratis daginstitutioner, ændrede vilkår for boligfinansiering osv. VS kan godt tilslutte sig mere målrettede ydelser, men det må ikke ske på bekostning af kontantydelse. De områder, som de målrettede ydelser skal dække, udgør kun en del af de omkostninger, der er forbundet med at have børn, og de skal altså dækkes alle sammen.

Børnekommissionen kommer ellers med en række bud, som kalder på umiddelbare initiativer. Man erkender, at daginstitutioner skal være gratis, at forældre og pædagoger skal have reel indflydelse. Man erkender, at alle skal have 6 timers arbejdsdag med fuld lønkompensation. Man erkender, at børnetilskuddene og boligsikringen skal forbedres.

Et eksempel på socialministerens og regeringens uforpligtende holdning ses i spørgs-